

indlade sig paa at anerkjende eller misbillige „Sjyllandspostens“ Optraeden, og i den Henseende ere vi fuldstændig enige; men da hans øvrige Raisonnement i høi Grad ramte og skulde ramme mine Betragtninger i mit første Foredrag, maa jeg bestemt modsigte Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem fremførte. Han sagde, at det, det dreiede sig om, var, om Ytringerne havde en politisk Karakter, og han søgte der i Modsetning til, hvad jeg havde villet faa ud af de foreliggende Forhold, at paavise, at de ikke havde havt en saadan politisk Karakter som de foreliggende Ytringer. Det er aabenbart ganske urigtigt, thi naar der rettes en Forespørgsel til Rikstusministeren om Afstedigelsen af en Embedsmand paa Grund af hans offentlige Færd, skulde jeg dog mene, at det er mere af en offentlig politisk Natur, end Noget, som i ganske anden Grad vedkommer Folkethinget, end naar der er Spørgsmaal om, hvorledes en Minister har stillet sig overfor et Blad, som man siger er Regjeringens Blad, hvilket imidlertid benegtes af dem, der kjende til Sammenhængen. Det maa det ærede Medlem indrømme, at han virkelig har været i stor Vanskelighed for at komme til den Slutning, han vilde, naar han kunde anføre det. Det Samme gjælder ogsaa, om jeg saa maa sige, i endnu højere Grad om Tilfældet med Clausager. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Kjøbenhavn) allerede har imødegaaet det, men jeg finder, specielt overfor hvad jeg anførte før, mig foranlediget til at sige, at i dette Tilfælde, hvor der forelaa Spørgsmaal om Pensionsret, og hvor de vedkommende Embedsmænds Forhold var under Kritik, var det meget let forstaaeligt, at der blev fældet en skarp Kritik over ham, om den end kun støttede sig paa Rytter, som ikke vare fuldt bevislige. Det var et fuldstændig offentligt og i en vis Forstand politisk Forhold (C. Hage: Blandet politisk). Ja, det kan gjerne være, men det faar en politisk Karakter, naar det kommer ind her og bliver gjort til Gjenstand for Behandling her i Thinget. Men lad os nu ogsaa falde det blandet politisk. Lad det nu staa hen, om det kan benævnes paa den ene eller den anden Maade. Det tror jeg dog Alle kunne være enige i, at Folkethingsmand Clausager dengang fra dette Things Standpunkt havde mere naturlig foreliggende Anledning til at komme ind paa Korpplæge Møllers Forhold, end det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Holtstein) havde til at beskæftige sig med „Sjyllandsposten“. Det kunne vi dog nok blive enige om. Saa sagde det ærede Medlem ogsaa, at det her,

naar man saa hen til Sagen med „Sjyllandsposten“, dreiede sig om, hvorvidt Justitsministeren saaledes kunde rejse kriminel Aftale mod Noget. Det dreier Sagen sig ikke paa nogen som helst Maade om, thi det Spørgsmaal om en kriminel Undersøgelse var Noget, som var fuldstændig forladt, dengang da den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds i sit andet Foredrag fremkom med sine Bestyldninger. Det dreier sig ikke i fjerneste Maade derom. Det maatte i saa Tilfælde være en Anke mod Regjeringen; dersom det var det, Sagen dreiede sig om, maatte det være en skarp og stærk Udtalelse mod Justitsministeren for at bebrejde ham, at han havde ladet anstille den Undersøgelse, som den ærede Ordfører (Hørup) har erkjendt, at Justitsministeren var fuldstændig nødsaget til at gjøre. Men istedetfor altsaa at vende sig mod Justitsministeren vender den ærede Ordfører sig med denne kranke Dom mod „Sjyllandsposten“, og at denne maa anses for uberettiget baade i Form og Indhold, har jeg godtgjort tidligere og skal derfor slutte.

Formanden (Berg): Der er endnu indtegnet 3 Talere, men dersom Ingen af disse ærede Medlemmer modsigger mig, vil jeg forudsætte, at det er for korte Bemærkninger, at de have forlangt Ordet. (Opford). Under denne Forudsætning, der saaledes er givet, antager jeg, at det er i Things Interesse at ende denne Sag nu fremfor at tage et Nøde dertil imorgen, paa hvilken Dag vi ellers vilde være fri. I det jeg altsaa gaar ud fra, at de tre paagjældende Medlemmer ved deres Tausshed billige dette, giver jeg Ordet til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds.

Kjøbenhavn: Jeg har blot begjæret Ordet for at udtale, at jeg selvfølgelig ikke har jagt det, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) lagde mig i Munden. Jeg har ikke, saaledes som han fremstillede det, indrømmet, at „Sjyllandsposten“ havde handlet foragteligt og uanstændigt. Noget Saadant har jeg ikke indrømmet, og jeg har overhovedet ikke kunnet indlade mig derpaa efter hele den Opfattelse, jeg havde af, hvorledes Sagen burde tages. Det er nu allerede bemærket af den ærede Ordfører for Mindretallet (H. C. Holch). Jeg har ikke indladt mig paa nogen Dom derom. Jeg har heller ikke jagt det, som det ærede Medlem mente, at jeg havde sagt, nemlig at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holtstein) havde havt Ret i sine Udtalelser overfor Bladet. Jeg